

Розквітає у кожній сльозині, Гімн звучить у серцях, як бальзам.
В боротьбі ми стали єдині. Слава нації! Смерть ворогам!

Галина Гук

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 83-84 (14392-14393), 17 ЖОВТНЯ 2025 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

Нам своє робити

Поки великий світ, що не гагався, вириваючи з рук України ядерну зброю, в часи великої війни, з якою на нас пішов збожеволілий карлик зі своєю ордою, все ніяк не наважиться увалити всією своєю потугою нинішнім варварам по писку, саме українські Сили опору тримають цивілізацію від краху. Наші ЗСУ, попри неймовірні труднощі з озброєнням, мобілізацією тощо, стали чи не єдиною надією людства. В свою чергу, військові постійно наголошують: багатьма своїми здобутками завдячують цивільним, зокрема волонтерам. Минулого тижня в сесійній залі міської ради були відзначені наші земляки, які розвивають громаду, здійснюють патріотичне виховання молоді та провадять постійну волонтерську діяльність.

Зокрема за активну громадянську позицію, підготовку громадян України до національного спротиву Грамотою виконавчого комітету Білоцерківської міської ради нагороджено директора приватного закладу «НЦВТ МІСТ» Сергія Лисенка. Подяки виконкому отримали інструктори цього закладу Олександр Бадалян та Анатолій Кухтін.

За проявлену відвагу, мужність, непохитність духу та рішучість Подякою виконавчого комітету нагороджено Олександра Білошукка.

Крім того, з нагоди Дня захисників і захисниць України та Дня територіальної оборони України низку відзнак вручив капітан Олександр Катеруша.

Пам'ятним нагрудним знаком 132-го окремого батальйону територіальної оборони 114-ї бригади за підтримку та вагому допомогу нагороджено Тетяну Василенко. Також пані Тетяні оголошено Подяку від 12-го армійського корпусу Сухопутних військ Збройних сил України – за неоціненну підтримку, професіоналізм, людяність та допомогу військовим, які захищають нашу державу.

За самовідданість, особистий внесок у розвиток волонтерського руху, зміцнення обороноздатності й територіальної цілісності України, наполегливість, патріотизм

і активну життєву позицію, а також з нагоди 7-ї річниці створення військової частини А 7298 медаллю «За службу Українському народові» були нагороджені Володимир Кугенко, Тетяна Циганенко, Юрій Вірста, Анатолій Зданевич, Богдан Мельник, Артем Полонський, Світлана Мележик, Олександр Цибулін та Валентина Храбуст.

Крім того, Подякою 132-го окремого батальйону територіальної оборони відзначені Вікторія Косяк та Марина Науменко.

Секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб теж приєднався до слів вдячності від військово-

вослужбовця, передаючи всім присутнім подяку від командира 72-ї окремої механізованої бригади імені Чорних Запорозців за допомогу, яка надається війнам від нашої громади: «Дякуємо всім без винятку білоцерківцям, хто живе, працює, сплачує податки та щодня допомагає фронту».

Що ж, на це можемо сказати тільки одне: поки Україна в огні, більш важливого завдання для всіх нас не існує.

За інф. bc-rada.gov.ua

Тетяна Василенко та
Володимир Кугенко

Із бою — у вічність

Гинуть наші земляки, залишаючи по собі біль. Залишаючи вічний слід у всесвіті людської пам'яті. Схилимо голови в скорботі перед непоправними втратами цієї війни.

Поліг на фронті 45-річний старший солдат **Олексій Іванович ТКАЧ**, який воював старшим навідником розрахунку артилерійського дивізіону військової частини А 5000.

Загинув 5 жовтня під час виконання бойових завдань поблизу селища Білий Колодязь Чугувського району Харківської області.

Пішов у вічність головний сержант **Вячеслав Васильович КОМПАНИЕЦЬ** (1976 року народження). Він був командиром відділення механізованих мостів інженерно-технічного взводу батальйону підтримки однієї з військових частин.

Загинув 20 вересня в районі Нового Шахового, що в Покровському районі на Донеччині.

Висловлюємо щирі співчуття рідним та близьким полеглих.

Найменше, що ми можемо, — пам'ятати

У БІЛІЙ ЦЕРКВІ ВШАНУВАЛИ ВОЇНІВ, ЯКІ ЗА СВОБОДУ Й НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ ВІДДАЛИ НАЙДОРОЖЧЕ — ВЛАСНЕ ЖИТТЯ.

Відзнакою міністра оборони України «Лицарський хрест» посмертно був нагороджений **Олександр Савович Розпутний**. Нагороду отримала дружина Олена Андріївна.

Указом Президента України орден «За мужність» III ступеня посмертно були нагороджені: **Олександр Валерійович Ковтун** (нагороду отримала донька Олександра); **Євген Олександрович Акентьев** (нагороду отримала дружина Наталія Миколаївна); **Павло Павлович Городенко** (нагороду отримала дружина Любов Володимирівна); **Олександр Юрійович Василюшин** (нагороду отримала мати Галина Юріївна).

Нагороди вручили секретар міської ради Володимир Вовкотруб та представник Білоцерківського районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки підполковник Володимир Батютенко.

Володимир Вовкотруб запевнив рідних загиблих, що в Білоцерківській громаді буде зроблено все для того, аби пам'ять про них і подвиг, який вони здійснили, захищаючи нашу державу, був належно увічнений.

Вл. інф.

Волонтерство як сенс життя

Чимало наших земляків стали волонтерами ще з 2014 року, коли початок «гібридної» війни називали АТО. І нині щодня продовжують допомагати ЗСУ, змінивши свою професію і спосіб життя задля швидкого наближення нашої Перемоги. Один з них — **ВІКТОР ВЛАСЕНКО**, за професією ветлікар, за посадою начальник міського управління ветеринарної медицини, а нині автомеханік і очільник організації, яку створив з таких же волонтерів. З питаннями про його діяльність до нього звернулася **ТАІНА БРАТЧЕНКО**.

— Чому Ви після роботи у ветеринарії почали займатися волонтерством?

— Як кожний свідомий українець я не міг лишатися осторонь, коли москвити посунули на мою країну. Рішення допомагати нашим війнам прийшло відразу. Тому вже 2014 року я передав свій автомобіль «УАЗ-469» нашій 72-й бригаді. Але вважав, що такої одноразової допомоги недостатньо. Отже, почав шукати собі помічників і однодумців, які стали разом зі мною займатися ремонтом машин і передавати їх у частину. Адже ще раніше навчився авторемонту, бо спочатку мріяв стати водієм.

— І хто допомагає Вам у цьому?

— Спочатку долучилися близько десяти охочих. Серед них були професіонали, любителі. Але всіх об'єднало спільне бажання — працювати для ЗСУ. Ми займалися не тільки ремонтом автомобілів, а й повним оновленням машин, які вже давно відпрацювали свій

термін і годилися хіба що на металобрухт. А в цьому нам дуже допомагали власники автомагазинів, які безоплатно надавали потрібні запчастини. Особливо хочеться подякувати найбільш активним: Олександрові Качуру й Олегові Михайленку. Вони завжди безвідмовно підтримують нас у спільній волонтерській діяльності.

— Ви займаєтеся тільки ремонтом у Білій Церкві чи іноді доводиться «переганяти» машини з-за кордону?

— Спочатку моя робота обмежувалася майстернею в нашому місті, але з 2022 року почав перевозити машини з Польщі, Чехії, Німеччини і навіть з Фінляндії. І в цьому мені допомагають напарники. Зараз зі мною працюють близько двадцяти волонтерів. Але їхня кількість постійно змінюється. Деякі вже воюють на фронті, й до нас приходять нові. Та я постійно підтримую зв'язок з моїми колишніми колегами й виконую їхні замовлення.

— Як часто у Вас трапляються труднощі при перетині кордону?

— Крім складнощів під час поїздки: далека відстань, тривоги, черги на митниці, іноді деякі з перевіряючих організацій створюють їх штучно. Так, наприклад, нещодавно, коли ми перевозили генератори, нам сказали, що їх треба розмитнювати. Довелося пред'являти всі документи й доводити, що вони призначені для ЗСУ, а тому не потребують розмитнення. Ось такі нібито дрібниці забирають дорогий час і нерви.

Далі — на стор. 2

Волонтерство як сенс життя

(Продовження)

– А чи пам’ятаєте свій перший власний автомобіль? Ви його придбали за допомогою батька чи заробили на нього самотужки?

– Ну що Ви! Мій батько всього в житті домагався сам: ще сільським хлопцем пройшов складний шлях від студента сільгоспінституту до науковця й ректора цього ж закладу, який нині відомий як Білоцерківський національний аграрний університет. А тому й мене привчив усього домагатися самотійно. Так що я одразу ж після армії, з 1988-го, шість років працював у одному з когоспів на Черкащині на сільсько-господарських роботах. За цей час там і заробив на свій перший автомобіль – «ВАЗ-2105». До речі, з 2014 року й до цього часу мені вдалося передати ЗСУ 21 відремонтованих нами автомобілів. Тільки протягом минулого року нами було передано 4 автомобілі-пікапи й позашляховик. Але в цьому не лише моя заслуга, а й моїх колег з автоклубу «Лінкольн» та моїх друзів і батьків. Адже мати й батько щомісяця допомагали грошима зі своєї пенсії, коли передавали їх Білоцерківській волонтерській групі.

– Ви допомагаєте завжди тільки нашій 72-й бригаді?

– Звісно, що ні! Адже для нас рідні всі захисники України. Але з відомих причин я не називаю тих бригад, яким допомагаємо. Зазначу, що ми не обмежуємося тільки ремонтом і доставкою автомобілів. На замовлення командирів передаємо генератори, вогнетехніку, бензопили, бронжилети, каски і навіть ноутбуки. Ви не уявляєте, як приємно, коли на вайбер отримуєш фото, на якому бачиш воїнів з нашими «подарунками»!

– У цей тривожний час майже всі допомагають нашим воїнам. Але Ви, незважаючи на труднощі й перешкоди, ведете особливо всебічну й

об’ємну діяльність. Що Вам у цьому допомагає?

– Надихає приклад мого батька. Всі, хто знав його, можуть підтвердити: Володимир Максимович завжди жив для людей. Про це знають і його колишні студенти, і колеги, і друзі. Ще в роки мого дитинства він учив боротися за правду і справедливості. І став у цьому для мене прикладом.

Так, 1991 року, коли було офіційно заборонено КПРС, він першим вийшов з її рядів. А в часи Помаранчевої революції, хоч як ректор не міг проголошувати її ідеї, жодного студента й жодного викладача не було звільнено через участь у мітингах. Більше того, я сам тоді їздив до Києва як учасник Майдану, хоча був держслужбовцем – начальником міського управління ветмедицини. Звісно, батько все знав, але не відмовляв і не застерігав, що мене знімуть з посади. Врешті-решт воно так і сталося. І я про це не шкодував, а батько мені не дорікав. І хоча цього року тата не стало, його життя й діяльність надихають і вчать мене бути потрібним людям і відданим ідеї Незалежності нашої України. А тому волонтерство нині стало сенсом мого життя.

Щорічний Білоцерківський благодійний марафон (нинішній відбувся нещодавно) об’єднує сотні небайдужих, які виходять на старт не тільки заради спортивного азарту, а й заради доброї мети.

Відбувся Білоцерківський благодійний марафон-2025

◆ Вже другий рік поспіль, повідомляють офіційні джерела, участь у марафоні означає ще один крок підтримки наших захисників: всі зібрані кошти передані на допомогу реабілітаційному центру «Титанові», де відновлюються військові після важких поранень.

◆ Цьогоріч спортивне свято зібрало понад 700 учасників різного віку. Атмосфера єдності, сили духу та взаємодопоміжки панувала від старту до фінішу.

◆ Відкриваючи змагання, секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб зазначив: «Це, без перебільшення, велика подія для нашого міста. Вона стала справжньою родзинкою Білої Церкви. В нашому спортивному календарі це наймасовіший захід року, який об’єднує сотні учасників і вболівальників. Звісно, подібні заходи відбуваються завдяки людям, які щиро люблять спорт, популяризують здоровий спосіб життя та активно його підтримують. Окрема вдячність Збройним силам України – саме вони боронять нашу державу й дають можливість проводити такі події».

◆ Під час відкриття марафону зі сцени до присутніх також звернувся і засновник реабілітаційного центру «Титанові» В’ячеслав Запорожець: «Ми вже вдруге з командою ветеранів беремо участь у цьому марафоні. Емоції попередніх забігів досі живі, й це надзвичайно важливо. Наші ветерани, які втратили кінцівки, мають бачити, що життя триває, що воно може бути активним,

яскравим, наповненим. І що суспільство приймає своїх захисників. Щиро дякую організаторам за цю можливість і дякую нашим захисникам за те, що ми сьогодні можемо жити, тренуватися і з натхненням брати участь у таких подіях».

◆ Співорганізатор марафону, директор ТОВ «Трібо» Олег Савчук розповів, що в цьому марафоні було зареєстровано понад 500 дорослих учасників та понад 200 дітей: «До Білої Церкви приїхали гості не тільки з різних міст України – Києва, Івано-Франківська, Львова, українського Криму, – а й із-за кордону, зокрема з Румунії та Німеччини. Ми вже другий рік поспіль проводимо марафон як благодійну акцію. Усі кошти, сплачені учасниками під час реєстрації, будуть передані до реабілітаційного центру «Титанові». Він працює з людьми, що мають важкі випадки протезування, і там завжди потрібна допомога. Цього року ми вже перевершили минулорічний результат. Остаточні підрахунки зробимо після завершення заходу, але впевнені, що підтримка для хлопців буде суттєвою».

◆ Траса пробігу, сертифікована Міжнародною федерацією легкої атлетики, проходила однією з центральних вулиць міста. Зона старту-фінішу розташовувалася недалеко від дендропарку «Олександрія». Дистанції були традиційними: повний марафон (42,2 км) – 8 кіл; напівмарафон (21,1 км) – 4 кола; забіг на 10,6 км – 2 кола; забіг на 5,3 км – 1 коло. В кожній із дистанцій визначені переможці.

Прапор мрії над хмарами

Є люди, в присутності яких стаєш трохи рівнішим. Їхня внутрішня вісь така чітка, що й слова, і вчинки вибудовуються навколо неї без метушні. НАТАЛЯ ВОЛОДИМИРІВНА ВЛАДИКІНА – із таких. Випускниця Білоцерківського національного аграрного університету, яка з дитинства мріяла про ветеринарію, а згодом – за сімейною традицією – закінчила Національний медичний університет ім. О.О. Богомольця і стала лікарем-гінекологом. Сьогодні – медичний директор клініки Lita, репродуктолог, лікар-генетик, член Європейської асоціації репродукції людини і ембріології (ESHRE) та Української асоціації репродуктивної медицини (УАРМ).

«Хотіла лікувати тих, хто не може поскаржитися словами», – так Наталя колись пояснювала свою любов до тварин. Поглиблено вивчала біологію, захоплювалася кіньми і певний час після університету навіть поєднувала дві професії – людського лікаря і ветеринара. Цей подвійний досвід навчив її головного: відповідальності за життя – незалежно від виду і ваги пацієнта. Можливо, тому в її лікарській манері – уважність до деталей, повага до фізіології та тверезий професіоналізм без гучних обіцянок.

У клініці Владикіна – не лише практикуючий фахівець, а й організаторка роботи великої команди. Репродуктивна медицина вимагає точності науки і делікатності серця: від генетичного консультування до тонких ембріологічних рішень кожен крок тут має значення. Її колеги кажуть: Наталя вміє пояснити складне просто – без спрощень, але й без зайвого страху. Вона багато читає, ділиться досвідом, підтримує молодших, тримає високі стандарти. Для сотень родин її професіоналізм перетворився на найважливішу новину життя – звістку про очікувану дитину.

Щойно повернувшись із експедиції на Манаслу (8163 м) – восьмою вершиною світу, – Наталя усміхається стримано, як це роблять люди після великої праці.

Манаслу – далеко не перша сходінка її альпіністського літопису: до цього були Кіліманджаро (5895 м) і, звісно, Джомолунгма (Еверест, 8848 м). Там, високо над хмарами, поруч із прапором України вперше замайорів і прапор Білоцерківського національного аграрного університету – її альма-матер. Цей жест – не для фото; радше для пам’яті: ким ми є, звідки вийшли і кому завдячуємо силою рухатися вгору.

Своє сходження Наталя присвятила Збройним силам України і особисто чоловікові, який нині служить у лавах ЗСУ. В цьому – головний нерв її історії: наука, освіта, спорт і громадянська гідність складаються в одну лінію, де висота – це не тільки метри над рівнем моря, а й вимір внутрішній.

Гори – любов давня, але не єдина. Довгий час Наталя була активною спелеологинєю, кілька років тому брала участь в експедиції до Антарктиди. Любить швидкість і дорогу: на мотоциклі подорожувала островом Пасхи, перетнула траси Мексики, піднімалася до Мачу-Пікчу та оглядала піраміди Теотіуакану. Ще одне захоплення – автомобільні ралі, включно з дрідфтингом. Її карта світу – це не колекція прапорців у щоденнику, а мапа внутрішньої свободи, де кожна подорож – спосіб краще зрозуміти себе і людей поруч.

Під час спілкування з Владикіною насамперед відчуваєш ерудицію і спокійну впевненість. Вона не любить гучних сентенцій, натомість уважно слухає і вміє поставити одне-єдине, але точне запитання. А ще – щиро ділиться знаннями з колегами й друзями. У колективі таку якість називають «тягловою силою»: коли поруч із людиною іншим хочеться рости.

За всім цим – проста й важлива роль: Наталя – турботлива донька і щира мама. У кадрових розкладах і графіках чергувань легко загубити ці слова, але саме вони багато пояснюють. Бути потрібною тим, кого любиш, – можливо, найвищий із «восьмитисячників» щоденного життя.

Біла Церква пишається своїми випускниками. Історія Наталі Владикіної – це світла нитка, яка поєднує шкільну золоту медаль, аудиторії БНАУ, аудиторії «Богомольця», лікарняні відділення й високогірні сідала Гімалаїв. Це історія про наполегливість, що не потребує гучних слів; про любов до професії, що повертається довірою пацієнтів; про відданість країні, яка сьогодні вимірюється не тільки прапорами на вершинах, а й щоденною працею на своєму місці.

Над Манаслу вітер різкий і чесний. Він не терпить фальші й дарує нагороду лише тим, хто готовий іти до кінця. Прапор Білоцерківського національного аграрного університету, що замайорів поруч із синьо-жовтим, – знак нашої спільної дороги. Бо вершини підкорюють одиниці, а натхненням наповнюються тисячі.

Бажаємо Наталі нових наукових здобутків і безпечних маршрутів. А місту – більше таких історій, які вчать простій речі: висота – це завжди про працю, пам’ять і любов.

Світлана ЦЕХМІСТРЕНКО,
професорка, завідувачка кафедри хімії
Білоцерківського НАУ

Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з ювілеями своїх колег, які народилися у жовтні:

Н.І. Вознюк, Л.В. Макачук, О.С. Трошина, Г.І. Тимошенко.

Добро хай панує у вашому домі
Та злагода буде завжди.
Здоров'я міцного і щедрої долі
Зичимо вам на віки!

Родинне свято в Білій Церкві

Днями в місті відзначили відразу дві приємні та важливі події – вітали білоцерківські родини, які нещодавно відчули радість подвійного батьківства, а також ювілярів, які пів століття тому поєднали свої долі, і їхній союз став справжнім взірцем міцної сім'ї.

Від імені секретаря міської ради присутніх привітала заступник міського голови Катерина Возненко: «Ми не дарма зібрали сьогодні і малят, і зріле покоління, адже для нашої громади важливе формування здорових сімейних цінностей. Хто, як не наші ювіляри, є для молодих сімей прекрасним взірцем того, які потрібно любити, плекати, розвивати родину, проносити родинні цінності крізь покоління. Дякую молодим родинам за те, що множуєте кількість мешканців у громаді. Бажаю всім міцного здоров'я і благополуччя».

Подяки Білоцерківської міської ради та пам'ятні дарунки вручили парам, які прожили разом пів століття, довели взаємну любов, повагу, довіру й відданість: подружжя Очеретяних Петра Григоровича та Ніни Іванівни, подружжю Зозульських Миколи Федоровича та Валентини Володимирівни.

Привітали й родини з двійнятами, батькам яких бажали подвійного здоров'я, сили, витримки, аби зробити життя своїх діточок безтурботним та щасливим, а також вручили їм подарунки – подвійні дитячі візочки.

Щасливими батьками стали: Суходольські Станіслав та Ольга, у яких 20 травня народилися двоє хлопчиків – Любомир і Мирон; Матвееві Андрій та Ксенія, які 28 червня відчули щастя

подвійного батьківства – в них народилися дві донечки: Емма та Еліна.

Родина Куцих Наталії та Володимира, в яких 5 лютого цього року з'явилися на світ син Святослав і донька Зоряна, не були присутніми на заході, але їм також передадуть вітання й подарунки від місцевої влади.

Зауважимо, що в Білоцерківській громаді діє цільова Програма сприяння соціальному становленню, розвитку та національно-патріотичному вихованню дітей, підлітків і молоді, підтримки сім'ї на 2025–2027 роки. В рамках цієї Програми забезпечується соціальний захист та підтримка сімей, в котрих народилися двійні/трійні, а також тих родин, які відзначили 50 років спільного подружнього життя.

До речі, протягом 2025 року в Білоцерківській громаді народилося сім двієнь.

Дорогі батьки, шановні ювіляри, бажемо, щоб ваші сім'ї завжди були міцною фортецею, стіни якої зможуть витримати будь-які вітри, неприємності та негаразди. Добра і процвітання, душевного багатства і миру нам якнайшвидше. Нехай цей день стане нагадуванням про важливість любові, яка об'єднує всіх нас, і про те, що сім'я – це осередок розуміння й захисту.

За інф. bc-rada.gov.ua

Втрачене посвідчення, серія ААБ, № 098230, видане на ім'я **Угнівенко Юлії Вікторівни, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Набір учнів старших класів на гурток журналістики.
Заняття – один раз на тиждень. **Тел.: 068-101-85-21.**

ШУКАЮ НАДОМНУ РОБОТУ ДЛЯ ЛЮДИНИ З ІНВАЛІДНІСТЮ – ПАКУВАЛЬНИЦІ, КОМПЛЕКТУВАЛЬНИЦІ, ХУДОЖНИЦІ-ДИЗАЙНЕРА, ІЛЮСТРАТОРА КНИЖОК. 050-231-40-27

Приватні об'яви

ПРОДАЮ

✓ Пральну машину "Агат", 2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-28-72-838.

✓ Апарат для приготування картоплі фрі; холодильник «Морозко 3М», новий, об'єм 30 дм³, ціни договірні, 1,30 х 1,40 – 4 шт., 1,40 х 1,60 – 2 шт., 800 грн кожний; фотозбільшувач, укомплектований, 12 найменувань, 400 грн; балії – велика і мала, виварку; автогенний

апарат; шланги 20 м; два редуктори + різак-горілка; шведську стінку-драбину (спортивна); секції паркану, в кожній 20 штахетин, дубовий, фігурний, 20 секцій. Ціни договірні. Тел.: 098-59-35-999.

✓ Металевий карниз, новий, 3 м. Тел.: 067-494-35-90.

✓ Масажне ліжко "Серагем", електрогрілку "Серагем" (довжина 1,5 м). Тел.: 098-599-85-52 (Людмила

Василівна).

✓ Фаркоп до автомобіля "Жигулі". Тел.: 098-10-255-08.

✓ Сушку для овочів, фруктів і трав (німецька). Тел.: 067-494-35-90.

✓ Нитки шерстяні, х/б, трансформатор ЛАТР – 9 А, зарядне 24 V – 20 А. Тел.: 067-87-27-731.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний

Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

► На замітку

Адреси Пунктів незламності

ПЕРША ГІМНАЗІЯ, ВУЛ. ЯРОСЛАВА МУДРОГО, 54

ШКОЛА № 3, ВУЛ. ПАВЛІЧЕНКО, 22

ШКОЛА № 4, ВУЛ. МОЛОДІЖНА, 12

ШКОЛА № 6, ВУЛ. В'ЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА, 6

ШКОЛА № 7, БУЛЬВ. ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ, 40

ШКОЛА № 8 (БНВО «ЗВИТЯГА»), ВУЛ. ГАЙОК, 109

ШКОЛА № 15, ВУЛ. ПОЛЬОВА, 70

ШКОЛА № 16, ВУЛ. ЗЕЛЕНА, 21

ШКОЛА № 20, ВУЛ. ЗЕНІТНОГО ПОЛКУ, 121

ШКОЛА № 22, ВУЛ. ТАРАЩАНСЬКА, 167

ДЮСШ «ЗМІНА», ВУЛ. АКАДЕМІКА ВУЛА, 7

ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ ЦЕНТР, ВУЛ. ШОЛОМ-АЛЕЙХЕМА, 48

БІБЛІОТЕКА № 5, ПРОСП. НЕЗАЛЕЖНОСТІ, 55

БІБЛІОТЕКА № 7, ВУЛ. ДОБРОВОЛЬЧИХ БАТАЛЬЙОНІВ, 8

БНАУ, ВУЛ. СОБОРНА ПЛОЩА, 8/1

1-Й УКРАЇНСЬКИЙ БАТ. КАПЕЛАНІВ, ВУЛ. ГАЙОК, 2А

КІНОТЕАТР ІМ. О. ДОВЖЕНКА, ВУЛ. ЯРОСЛАВА МУДРОГО, 19/1

БІЛОЦЕРКІВСЬКА МІСЬКА РАДА, ВУЛ. ЯРОСЛАВА МУДРОГО, 15

БІЛОЦЕРКІВСЬКА РДА, ВУЛ. ЯРОСЛАВА МУДРОГО, 2

ПУНКТ
НЕЗЛАМНОСТІ

ТУТ Є

Як Україна переживе наступну зиму?

У жовтні росіяни завдали масованих ударів по газовидобувній інфраструктурі України. Наслідки атак критичні: зруйновано близько половини внутрішнього видобутку газу, що ставить під загрозу опалювальний сезон.

Про масштаби руйнувань, вартість імпорту газу та ймовірність зростання тарифів для населення розповідає Центр громадського моніторингу та контролю.

У ніч на 3 жовтня російські війська вдарили по газовидобувній інфраструктурі Харківської та Полтавської областей 35 ракетами та 60 дронами. Голова правління НАК «Нафтогаз України» Сергій Корецький назвав цю атаку однією з найбільших від початку повномасштабної війни.

5 жовтня росія повторила удар. Наступного дня Президент Володимир Зеленський під час пресконференції з прем'єром Нідерландів заявив, що росія буде робити все, щоб ми не могли займатися видобутком нашого газу. «Все це захистити буде складно», – застеріг Зеленський.

Згідно з оцінками Bloomberg, нещодавні російські удари вивели з ладу понад 60 % внутрішнього газовидобутку України, що змусить країну витратити до 1,9 мільярда євро (2,2 млрд доларів) на імпорт палива. Якщо удари продовжаться, Україна очікує, що до кінця березня їй потрібно буде закупити приблизно 4,4 мільярда кубометрів газу вартістю майже 2 мільярди євро, за словами джерел, знайомих з деталями. Це еквівалентно практично 20%

річного споживання України.

«Ми плануємо ще на відсотків 30, якщо нам вдасться, збільшити можливості імпорту. Все залежатиме від того, наскільки ми зможемо відновитися», – сказала міністерка енергетики України Світлана Гринчук.

За її інформацією, в Україні є фінансовий ресурс для того, щоб забезпечити у повному обсязі імпорт газу, оскільки залучила позики на 500 мільйонів доларів від ЄБРР і на 300 мільйонів доларів від Європейського інвестиційного банку.

Попри потребу в мільярдних закупівлях, українська влада не планує змінювати ціну на газ для населення. Наразі вона становить 7,96 грн за кубометр за тарифним планом «Фіксований» від Нафтогазу. Така ціна діятиме до 30 квітня 2026 року. Але, за словами директора Асоціації «Енергоефективні міста України» Святослава Павлюка, відмова від підвищення тарифів призведе до того, що замість модернізації тепломереж місцеві бюджети змушені будуть покривати тарифну дірку. Павлюк прогнозує, що цієї зими опалення буде нерівномірним у різних містах, а температура у батареях – нижчою. «Замерзнути не замерзнемо, але буде холодніше, ніж зазвичай», – певен Павлюк.

Будується сучасна, стійка та безпечна енергосистема

Як повідомив голова Київської обласної державної адміністрації Микола Калашник, на Київщині введено в експлуатацію об'єкти найбільшого в Україні комплексу систем накопичення енергії загальною потужністю 200 МВт.

Це частина масштабного проекту, реалізованого Групою ДТЕК у партнерстві з американською компанією Fluence Energy B.V. за підтримки Міністерства енергетики України та міністерки Світлани Гринчук.

Нові системи накопичення електроенергії працюють за принципом «павер-банків» для енергосистеми – вони зберігають енергію, коли її виробляється надлишок, і віддають у мережу тоді, коли споживання перевищує генерацію. Загальний обсяг накопичення становить 400 МВт-год – цього достатньо, щоб забезпечити електроенергією понад 600 тисяч домогосподарств протягом двох годин.

Будівництво об'єктів тривало з березня по серпень цього року, що дозволило завершити проект до початку осінньо-зимового періоду. В нинішніх умовах це критично важливо – як для зміцнення енергетичної безпеки, так і для підтримки стабільності системи в умовах загроз та зростаючої частки відновлюваної генерації.

Для Київської області запуск цих об'єктів є стратегічним кроком. Нові установки підвищують гнучкість та надійність енергопостачання, забезпечують підтримку критичної інфраструктури, сприяють розвитку децентралізованої енергетики.

ПОВІДОМЛЕННЯ

27 жовтня 2025 року будуть проводитися річні збори уповноважених членів КСП «СЕЛЕКС» за адресою: селище міського типу Ставище, Білоцерківського району Київської області, о 10 год. 00 хв., біля приміщення Укрпошти.

Уповноваженим членам КСП мати при собі трудову книжку та паспорт громадянина України.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ ЗБОРІВ:

- доповідь голови КСП про діяльність підприємства;
- розгляд заяв про виключення членів КСП.

ЧЕТВЕРО МИЛИХ І ПУХНАСТИХ КОШЕНЯТ: ТРОЄ ЧОРНИХ І ОДНА РУДЕНЬКА, ЧЕКАЮТЬ ДОБРИХ ХАЗЯЙСЬКИХ РУК.
Звертатися за тел.: 068-101-85-21.

«Світ потрібує художників як у хвилину найбільшого щастя, так і найбільшої біди»

Відомі слова німецького поета і драматурга Йоганна Вольфганга фон Гете залишаються незмінно актуальними. Для прикладу, ретроспективний погляд на три десятиліття, протягом яких в нашому місті на творчому полі активно та успішно діє славетна «Академічна художня школа», якраз і свідчить про правдивість твердження класика. Як і інтерес до образотворчого мистецтва, який виявили білоцерківці під час грандіозної міжнародної художньої виставки, відкритої з нагоди 30-річчя від дня заснування школи, що триватиме в Білоцерківському краєзнавчому музеї до 24 жовтня.

Урочисте відкриття експозиції відвідали численні гості, серед яких були художники, архітектори, мистецтвознавці, дизайнери, фотомитці, викладачі образотворчого мистецтва, музиканти, журналісти. Серед запрошених були в.о. директора Департаменту культури та туризму КОДА Дмитро Гончаренко, президент Національної спілки художників України Костянтин Чернявський, депутати Верховної Ради України, Київської обласної та Білоцерківської міської рад. Були традиційні привітання й побажання, квіти й відзнаки. Був навіть джаз!

Та, звісно, квінтесенцією дійства стали найкращі роботи учнів та випускників школи: живопис, графіка, скульптура, декоративно-вжиткове мистецтво, дизайн та інші творчі експерименти. До речі, на

Альберт Лайнінгорх
Жінка за прялкою
Кінець XIX ст.

розвитку культурного середовища Білої Церкви, на формуванні нових поколінь митців, до яких у стінах школи ставляться, як до найкоштовнішого скарбу.

Олександр Федорович наголосив на багатогранній діяльності закладу: музейній, науково-дослідній, бібліотечній, навчальній у сфері образотворчого мистецтва, звичайно, не оминув і роботу джаз-клубу. До слова, в межах відзначення ювілею вже традиційно відбувся джазовий концерт, кошти від якого спрямовані білоцерківському військовому шпиталю. Було також організовано плер для художників, що став справжнім святом мистецтва для всіх поціновувачів культури Білої Церкви.

Віра ЧЕРКАСЬКА

Тетяна Сухачова. Зима. Заріччя. 1999 р.

ОВЕН. Можете почати щось нове. Зараз корисно заводити нових приятелів. Очікується несподівана зустріч.

ТЕЛЕЦЬ. Безліч дрібних справ очікується в найближчі дні. Все, що ви зробите, повернеться до вас сповна! Особливо вашої допомоги чекають батьки.

БЛИЗНЮКИ. Плануйте важливі справи. Велика ймовірність, що все пройде успішно. З грошима поки буде туга, доведеться затягнути пояси. Не переживайте, це ненадовго.

РАК. Щоб довести деякі справи до логічного завершення, знадобиться терпіння. Проводьте якомога більше часу з друзями й рідними.

ЛЕВ. Можуть зіпсуватися відносини відразу з декількома людьми. Кар'єрне зростання поки не передбачається. Залишитися багато невирішених питань. Зате порадує кохана людина.

ДІВА. Багато часу доведеться приділити домашнім справам. Будьте обережні з людьми, які пропонують допомогу. Можливо, вони роблять це нещиро. І не беріть грошей у борг: віддати їх ви зможете дуже нескоро.

ТЕРЕЗИ. Зірки радять робити подарунки близьким, нехай навіть вони будуть символічними. У відносинах з коханими можливий холод, а з батьками – непорозуміння.

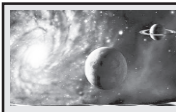
СКОРПІОН. Питання, над якими ви давно ламали голову, отримають прості відповіді. Допоможуть люди, від яких ви допомоги не чекали. Сприятливі дні для угод.

СТРИЛЕЦЬ. Спокій зберегти не вдасться: дратуватиме буквально все! Одиноки повинні бути особливо уважними: десь неподалік – ваша доля.

КОЗЕРІГ. Не звертайте уваги на дрібниці. Краще зосередьтеся на справді важливих речах.

ВОДОЛІЙ. Будь-які експерименти в ці дні заохочуються! Не бійтеся робити те, чого раніше боялися. Нагадають про себе старі знайомі.

РИБИ. Працювати доведеться більше, ніж зазвичай. Зате ваша праця принесе плоди! Вихідні краще проводити в оточенні близьких людей.

Гороскоп
20 – 26
ЖОВТНЯ

«Поліфонія осені»... При нагоді треба буде запитати Любов Федорівну Михайлюк, яка завідує виставковою залю при бібліотеці № 5, хто був автором такої точної

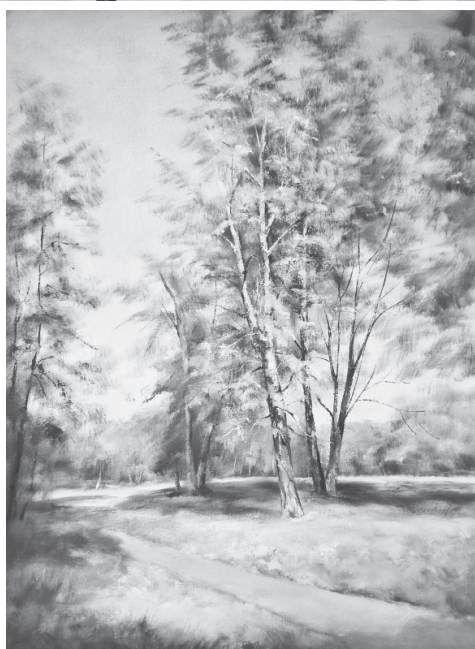
Наповнять небуденним світлом

назви для традиційної художньої виставки, присвяченої Дню художника. Але просто зараз можна стверджувати, що причетні до цього люди тонко відчувають не тільки образотворче мистецтво, а й музику. (Недаремно відкриття виставок у цьому залі завжди супроводжується виконанням музичних творів.) Адже поліфонія – це багатоголосся, в якому окремі, самостійні мелодії звучать одночасно, зберігаючи рівноправність голосів і розвиваючись незалежно одна від одної. Саме так і «звучать» роботи місцевих художників, сусідячи в нововідкритій експозиції.

Живопис, графіка, скульптура, театральнорекоративне мистецтво. Як завжди, на нинішній виставці вам буде чим захопитися, біля чого постояти, до чого повернутися. Авторами пропонуваного поціновувачам творів цього року стали 24 художники. Як зауважила, відкриваючи виставку, Любов Михайлюк, серед них є і всім відомі, й нові імена. Але всі вони, попри воєнний час, продовжують творити: і щоб самим жити повноцінним життям, і щоб наповнити небуденним світлом наше існування.

Приходьте, маєте час до 31 жовтня. Приходьте навіть попри дощ і втому. Особливо через дощ і втому! В цій виставці, крім художнього, естетичного,

Ігор Безвербний. Сонячно.

емоційного, колористичного факторів, присутній ще й терапевтичний. От прикладете свою душу до картини, що найбільше вразила, – переконаєтесь!

Валентина ХРАБУСТ

Минулої суботи в Будинку органної та камерної музики відбулася грандіозна культурна подія: за підтримки Українського культурного фонду Народна академічна хорова капела імені Павла Чубинського (художній керівник – заслужений діяч мистецтв України Дмитро Радик) презентувала мистецький проект, що об'єднує хорову музику сучасної України з високохудожніми зразками хорової спадщини країн Балтії, Скандинавії та Великої Британії.

У межах концертної програми прозвучали виняткові твори для мішаного хору композиторів, чий постаті визначають хорову естетику XX–XXI століття. Серед українських авторів – Валентин Сильвестров, Євген Станкович, Ганна Гаврилець, Леся Дичко, Віктор Степурко, Ірина Алексійчук, Віктор Грицишин, Володимир Зубицький. Міжнародний сегмент

репертуару представлено іменами Вітаутаса Мішкініса (Литва), Ерікса Ешенвалдса (Латвія), Пярта Уусберга (Естонія), Яна Сібеліуса (Фінляндія), Кнута Нюстедта (Норвегія), Свена-Давіда Сандстрема (Швеція), Ендрю Ллойда Веббера (Англія) та Карла Дженкінса (Уельс) – композиторів країн, які не залишилися осторонь після повномасштабного вторгнення в Україну й активно підтримують боротьбу українського народу за свободу і незалежність. Ці твори рідко виконуються в українських концертних залах, а деякі з них прозвучали вперше.

Проект створює унікальний простір міжкультурного діалогу, де хорове мистецтво об'єднує національні традиції та сучасні композиторські тенденції, водночас засвідчуючи солідарність міжнародної музичної спільноти з Україною.

За інф. сторінки капели у ФБ

Сайт Сторінка ua	П'ятниця, 17.10 ніч +6 день +13	Субота, 18.10 ніч +8 день +12	Неділя, 19.10 ніч +4 день +9	Понеділок, 20.10 ніч +1 день +10	Вівторок, 21.10 ніч +3 день +12	Середа, 22.10 ніч +7 день +13	Четвер, 23.10 ніч +6 день +12
------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	------------------------------------	--	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------

Успіх починається з рішення не здаватися.

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук».
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 043348510000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.